

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-292/24 – 1

Lieta C-292/24

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 25. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Landgericht Frankfurt am Main (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 2. janvāris

Prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs:

AD

Atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā:

Iberia LAE SA

Landgericht Frankfurt am Main [Frankfurtes pie Mainas apgabaltiesas]
24. civillietu palātas

[..]

[..] [*omissis*: dokumenta numurs]

lēmums

lietā

AD, [..] Albersveilere [*Albersweiler*]

– prasītājs un apelācijas sūdzības iesniedzējs –

[..]

pret

Iberia LAE SA [...] Madride [...], Spānija

– atbildētāja un atbildētāja apelācijas tiesvedībā –

[..]

2024. gada 2. janvārī *Landgericht Frankfurt am Main* 24. civillietu palāta [...] nolēma:

apturēt tiesvedību.

Pamatojoties uz LESD 267. pantu, uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus par Savienības tiesību normu interpretāciju:

Vai Monreālas konvencijas 31. panta 2. punkta otrajā teikumā noteiktais ir absolūts prekluzīvais termiņš un katrā ziņā ir jāinterpretē tādējādi, ka sūdzība ir jāiesniedz 21 dienas laikā pēc bagāžas atgūšanas, vai tomēr sūdzību var iesniegt arī pirms bagāžas atgūšanas?

Pamatojums

Prasītājs, pamatojoties uz Monreālas konvenciju (turpmāk tekstā – “MK”) prasa atlīdzināt zaudējumus, kas viņam radušies lidojuma kavēšanās dēļ.

Prasītājs pie atbildētājas sev, savai dzīvesbiedrei un viņu bērnam rezervēja vietas 2021. gada 15. decembra lidojumā no Frankfurtes pie Mainas uz Panamu caur Madridi. Lidojuma kavēšanās dēļ šo ceļotāju bagāža Panamā nenonāca. 2021. gada 15. decembrī prasītājs iesniedza pieteikumu par pazudušu bagāžu un telefoniski sazinājās ar pazudušo mantu biroju. Bagāžā atradās augstas kvalitātes apģērbs aktīvai atpūtai brīvā dabā, fotoaparāta aprīkojums, jaunas ceļojuma teltis, guļammaisi utt. Sākotnēji prasītājs savu ceļojumu atlika un gaidīja divas dienas. Viņš aizstāja trūkstozo bagāžu, lai varētu turpināt ceļojumu. Pirms tam prasītājs saziņas veidlapā [...] bija norādījis, ka vēlas personīgi sazināties ar atbildētāju līdz 2021. gada 18. decembrim, pretējā gadījumā viņš visu [zaudēto] iegādāsies no jauna un turpinās ceļojumu. Atbildētāja ar viņu nesazinājās. Tikai 2021. gada 20. decembrī – pēc tam, kad prasītājs atbilstoši šim brīdinājumam bija veicis aizstājošo preču pirkumus, – bagāža tika piegādāta Panamas pilsētā. Prasītājs, pamatojoties uz savām tiesībām un tiesībām, kuras viņam cedēja kopā ar viņu ceļojošā dzīvesbiedre un bērns, būtībā prasa atbildētājai atlīdzināt izmaksas saistībā ar minētajiem aizstājošo preču pirkumiem, kā arī transporta izmaksas un aizstājošā lidojuma biļetes iegādes izmaksas.

Amtsgericht Frankfurt am Main [Frankfurtes pie Mainas pirmās instances tiesa] ar 2023. gada 30. janvāra spriedumu viņa prasību noraidīja. Savā pamatojumā *Amtsgericht Frankfurt am Main* norādīja, ka nav ievērots MK 31. panta 2. punkta otrajā teikumā noteiktais prekluzīvais termiņš un arī to, ka nepastāv MK 31. panta 4. punktā minētais gadījums.

Prasītājs paredzētajā kārtībā un termiņā iesniedza apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu un pienācīgajā formā un paredzētajā termiņā sniedza pamatojumu. Viņš uztur savu prasījumu par aizstājošo preču pirkumu izmaksu, transporta izmaksu un aizstājošā lidojuma biļetes izmaksu atlīdzināšanu atbilstoši MK 19. pantam. Viņš uzskata, ka ar nosūtīto ziņu, kurā noteikts termiņš – 2021. gada 18. decembris, tika – pirms paredzētā termiņa – iesniegta sūdzība par zaudējumiem, ar ko atbildētāja tika pietiekami informēta par zaudējumu iestāšanās risku. Prasītājs uzskata, ka šādā gadījumā MK 31. panta 2. punkta otrajā teikumā noteiktais prekluzīvais termiņš ir pienācīgi ievērots jau ar pirms paredzētā termiņa iesniegto sūdzību par zaudējumiem. Atbildētāja prasītājam citastarp esot norādījusi uz *World Tracer System*. Atbildētājai esot bijis pietiekoši skaidrs, ka pēc termiņa – 2021. gada 18. decembra – prasītājs veiks aizstājošo preču pirkumus un ka tādējādi radīsies zaudējumi. Tā kā atbildētājai esot bijis zināms, ka minētajā termiņā nebija notikusi nedz personīga saziņa ar prasītāju, nedz bagāžas izsniegšana, vienlaikus atbildētājai jau tajā laikā bija zināms par zaudējumiem aizkavēšanās dēļ MK 31. panta 2. punkta otrā teikuma izpratnē. Šādos apstākļos neesot nepieciešams jaunu termiņu noteikt pēc bagāžas izsniegšanas.

Atbildētāja lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un apgalvo, ka attiecībā uz MK 31. panta 2. punkta otrajā teikumā minēto prekluzīvo termiņu ir nepieciešams ievērot tiesību normas formulējumu. Tikai pēc bagāžas izsniegšanas lidsabiedrībai ir reālas iespējas novērtēt radušos zaudējumus.

Apelācijas sūdzības iznākums šajā lietā ir atkarīgs no tā, vai, atkāpjoties no MK 31. panta 2. punkta otrā teikuma formulējuma un ņemot vērā šīs tiesību normas jēgu un mērķi, sūdzību par zaudējumiem var iesniegt pirms paredzētā termiņa.

Palāta uzskata, ka šis jautājums augstākas instances tiesās vēl nav izlemts. Arī doktrīnā jautājums par iespējām pirms paredzētā termiņa iesniegt sūdzību par zaudējumiem nav aplūkots. Doktrīnā runa ir tikai par to, ka lidojuma kavēšanās gadījumā MK 31. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētā sūdzības iesniegšanas pienākuma jēga un mērķis ir pēc iespējas ātrāk informēt gaisa pārvadātāju par eventuālo vēršanos pie viņa ar prasījumu, jo pārvadātājam ir iespējams atbrīvoties no atbildības, ja tas var pierādīt, ka tas tā darbinieki un pārstāvji ir darījuši visu, kas nepieciešams, lai novērstu zaudējumus, vai ka tam vai tiem nebija iespējams veikt šādas darbības (MK 19. panta otrais teikums). Lai varētu sniegt šādus pierādījumus, tas vēlēšoties pēc iespējas drīz iegūt nepieciešamos dokumentus u.c., bet, jo senāks ir notikums, kas izraisījis zaudējumus, jo grūtāk to ir izdarīt, un jau gandrīz neiespējami, ja gaisa pārvadātājs par savu eventuālo atbildību pirmoreiz uzzina tikai tad, kad tiek celta prasība (2023. gada 15. jūlijs, *BeckOGK/Förster*, MK 31. pants, 21. punkts). Tomēr šajā lietā strīdīgā situācija no šiem apsvērumiem atšķiras tādā mērā, ka atbildētājai, ņemot vērā iepriekš sniegto informāciju par aizstājošo preču pirkumiem, nebija riska pēc termiņa beigām zaudēt pierādījumus, jo tā jau iepriekš bija informēta.

Jautājums par to, vai pirms paredzētā termiņa iesniegta sūdzība par zaudējumiem, ņemot vērā MK 31. panta 2. punkta otrā teikuma jēgu un mērķi, ir uzskatāma par

pieņemamu un līdz ar to iesniegtu paredzētajā termiņā, ir jāuzdod Tiesai, kurai ir kompetence sniegt attiecīgu interpretāciju.

[..]

[paraksti]

DARBBA VERSIJA